

I БОБ.**ОМОН ҚОЛГАН БОЛА**

Одамовилар хиёбонидаги 4- уй соҳиблари мистер ва миссис Дурсллар:
- Худога шукурлар бўлсинки, хонадонимиздаги хаёт мутлако меъерий тарзда кечмоқда, - деб мактана олишлари билан жуда ғурурланишади.
Шундай кишилар бирор-бир ғайриоддий, айникса, сирли ҳодисага араллашиб қолишларини тасаввур қилиб ҳам бўлмайди. Зеро улар ҳар қандай бемаънигарчиликни тоқат қила олмайдилар.

Жуссаси йирик, ортик даражада семизлигидан бўйни деярли кўринмайдиган, бурни остидан узун мўйлов ўсиб чиққан Мистер Дурслъ парма ишлаб чиқаришга ихтисослашган «Груннингс» фирмасининг директори бўлиб ишлайди. Қотмадан келган сарғиш сочли миссис Дурслнинг бўйни эса аксинча, ҳаддан ташқари қизиқувчан табиати учун айти муддао бўлиб, оддий аёлнинг бўйнига нисбатан икки чандон узун. Негаки, хоним бировнинг деворидан мўралаб қараш, қўшнилари кузатиб, уларнинг сир-асрорларидан бохабар бўлиб юришни ўларча ёқтиради. Бундан ташқари, эр-хотиннинг кичкинтой, Дудли исмли ўғли бўлиб, ота-онанинг фикрича, ушбу ёруғ оламга хали бундай ажойиб бола келмаган эмиш.

Дурсллар бисотида ҳамма нарса бор. Бироқ яна шундай бир мудҳиш сир борки, у ҳам бўлса, Поттерларнинг Дурслларга қариндошлигидир. Бу гапнинг бирор-бир кишига ошкор бўлиши Дурсллар учун бардош бериб бўлмас андиша бўлиб, ундан бирор-бир кимса воқиф бўлиб қолиши ҳақидаги ўй эр-хотинни қаттиқ ғазабга келтиради. Гап шундаки, миссис Поттер миссис Дурслнинг туғишган синглиси бўлади. Бироқ опа-сингил кўп йиллардан буён юз кўришмаган. Очиғини айтганда, миссис Дурслъ ўзини гўё синглиси йўқ кишидай тутади. Бунинг боиси сингил ҳам, унинг тўпори эри ҳам, Дурслларга имкон қадар ўхшамасликка ҳаракат қилишидир. Мабодо Поттерлар Дурсллар кўчасига кириб қолишса-ю, қўшнилари бу ҳақдаги фикс-фасодларини ўйлашса, эр-хотиннинг аъзойи баданини титроқ босади. Дурсллар ўз кўзлари билан кўришмаган бўлса-да, Поттерларнинг жажжи ўғилчаси борлигидан хабардор. Умуман айтганда, айти шу боланинг борлиги Дурслларни Поттерлардан янада узокроқ бўлишга мажбур қилди. Дудлининг ҳар хил безориларга илашиб юриши етмай турган эди!

Деразадан кўриниб турган булутли осмонда, яъни ҳикоямиз бошланадиган, ҳавоси бузуқ зерикарли сешанбанинг мистер ва миссис Дурсллар уйғонган эрта тонгида, кўп ўтмай жуда сирли, жумбокли воқеалар бўлиб ўтишидан далолат берадиган бирор-бир аломат хали кўринмайди. Мистер Дурслъ алланарса ғўнғиллаганча, ишга тақиб юрадиган кўримсиз бўйинбоғларидан бирини қидирар, миссис Дурслъ эса бақалок Дудлини баландгина болалар курсисига сукиб киритишга ҳаракат қилиб, кечаги миш-миш гапларнинг чаласини эрига шоша-пиша охиригача сўзлаб беришга ошиқар эди.

Ўзи билан ўзи овора эр-хотин айти пайтда дераза ёнидан учиб ўтган малла-жигар ранг бойқушни пайкамади.

Соат саккиз яримда мистер Дурслъ портфелини қўлига олди-да, хотинининг юзидан чўқиб олди. Айти фурсатда жанжал кўтариб, курсида типирчилаганча, атрофга жон-жаҳди билан сули бўтқа улоқтираётган Дудлини ҳам ўпмоқчи бўлди-ю, ҳаракати хато кетди.

- Қуёнчам мени, - қурқураб қўйди Дурслъ, уйдан чиқиб кетар экан.

Бир илож қилиб машинасига кириб олган мистер Дурслъ 4- уйдан нари кетди. Чорраҳага чикқач, илк бор ғалати бир ҳолат гувоҳи бўлиб қолди. Ногаҳон унинг нигоҳи синчковлик билан харита ўрганиб турган мушукка тушди. Мистер Дурслъ, ушбу ҳолатга дастлаб эътибор қаратишга ҳам улгурмади, нимани кўрганини идрок

этгач эса бошини кескин буриб, ортга каради. Одамовилар хиёбони бурчагида юнги йўл-йўл мушук турибди-ю, ёнида ҳеч қандай харита кўринмайди.

- Қандай бемаънилик?! Тонг ёруғлигининг ўйини бўлса керак бу.

Мистер Дурслъ кўзини пирпиратиб олдида, мушукка бақрайтирди. Мушук ҳам унга тик қараб турибди. Харақатини давом эттирар экан, токи бурилиб, катта йўлга чиққунга қадар дўнг пешонасининг рўпарасидаги орқа томонни кузатиш кўзгусидан мушук харақатини кузатиб борди. Бу сафар мушук кўча номи ёзилган тахтадаги «Одамовилар хиёбони» ёзувини ўқимоқда. Йўк, аниқроғи у тахтага қараб турибди. Ахир мушук харитани ҳам, тахтадаги ёзувни ҳам ўқий олмаслиги муқаррар-ку! Мистер Дурслъ бир силкиниб олди-да, хаёлини мушукдан чалғитди. Шаҳарга элтадиган йўл давомида эса шу бугун ишда бир дунё пармаларга йирик буюртма олиши ҳақидаги ўйга чўмиб кетди.

Шунга қарамай, шаҳарга яқинлашган мистер Дурслнинг пармалар билан боғлиқ орзу-ҳавасини яна бир ҳолат қувиб юборди. Ҳар куни эрталаб рўй бергани каби бугунги йўл тирбандлигида ўтирар экан, ҳамма ёқда ғалати кийиниб олган одамлар юрганани сезиб қолди. Мистер Дурслъ кишининг жиғига тегадиган одамларни тоқат қила олмайди. Бу одамлар эса ҳаммаси бирдай ридо кийиб олган.

- Баъзан ёшларнинг беўхшов кийиниб олишганини ўйласанг, ваҳиманг келади! Ридо – бирор-бир сўнги чиққан аҳмоқона мода бўлса керак-да, - хаёлдан ўтказди у.

Машинасининг рулини бармоқлари билан чертиб ўтирар экан, ёнгинасида йиғилиб олган, нималардир ҳақида кайфи чоғлиқ билан шивирлашиб турган ақли норасолар томон қараб, улар орасида икки-уч киши унчалик ёш эмаслиги, анави киши эса кекса бўлиб, зумрад-зангори ридо кийиб олганлигини ғазаб билан пайқаб қолди!

- Қандай андишасиз киши экан!

Бирдан мистер Дурслнинг хаёлига:

- Буларнинг бари навбатдаги реклама ёки бирор-бир ўхшаш тадбир бўлиб, мана бу одамлар хайр-эхсон йиғиб юрган бўлса керак, - деган ўй келди, - Ҳа, энди тушунарли.

Нихоят машиналар кўзғалиб, икки дақиқадан сўнг, мистер Дурслъ яна ўз пармалари ҳақида ўйлаганча, «Груннингс» идорасининг биноси ёнидаги машиналар турадиган майдончага кириб борди.

Тўққизинчи қаватда жойлашган хизмат хонасида мистер Дурслъ доимо деразага орқа ўгириб ўтиради. Агар бундай ўтирмаганида бугун эрталаб у ўз хаёлларини пармаларга жалб этишга анча қийналган бўлар эди. Негаки у, куппа-кундуз куни деразаси ёнидан бойқушлар тинмай учиб ўтишаётганини пайқамади. Аммо кўчадаги одамлар оғзиларини очиб, лол қолишганларича, йирик ўрмон қушларининг кетма-кет учиб юришганини томоша қилишди. Тўпланиб олган меровларнинг аксарияти бойқушларни, хатто тунда бўлсин, муқаддам кўришмаган. Мистер Дурслъ куннинг биринчи ярмини шу аснода, ўз маромида, бўлар-бўлмас бемаъни бойқушларсиз ўтказди. У беш нафар бўйсунувчининг таъзирини бериб, муҳим жойларга қўнғироқ қилиб бўлгач, яна икки кишини қойиб беришга улгурди. Тушлиқдан сўнг, аъло кайфият ила кўчага чиқиб, қўл-оёқларининг чигилини ёзиб келиш ва бир йўла нон дўконига кириб, ёғда кўпчитиб пиширилган бир жуфт қулча харид қилишга аҳд қилди.

Дўконга олиб борадиган йўлакда турган одамлар тўдасига дуч келмаганида, мистер Дурслъ эрталаб учратган анави ридо кийган кишиларни эсига ҳам олмаган бўлар эди. Тўда ёнидан ўтар экан, дарғазаб нигоҳ-ла, ушбу одамларга бошдан-оёқ разм солиб, қараб чиқди. Сабабини англаш қийин бўлса-да, бу каслар негадир мистер Дурслни асабийлашишга мажбур қилишди. Булар ҳам, тўлқинланиб шивирлашмоқда. Бироқ қўлларида хайр-эхсон йиғиб юриш учун бирон-бир идиш

кўринмайди. Мистер Дурслъ кулчага тўла қоғоз халтани катта қорнига босиб олганча, дўкондан қайтар экан яна шуларнинг ёнидан ўтиб, қулоғига чала-ярим гаплари эшитилиб қолди:

- Поттерлар, аниқ, менга айнан шундай дейишди...

- ... ха-ха, уларнинг ўғли, Гарри...

Мистер Дурслъ яшин ургандай тўхтаб, саросимага тушиб қолди. Шивирлашиб турган одамлар томон ўгирилиб, ниманидир сўраб билмоқчи бўлди-ю, фикридан қайтди.

Дахшатдан ранги бўздай оқариб, идора томон ғизиллаганча, хонасига югуриб етиб олди-да, котибага бўкириб, уни ҳеч ким безовта қилмаслигини буюрди. Уй телефонининг рақамини энди териб бўлган эди ҳам-ки, бирдан ўзини тўхтатди.

Гўшакни жойига қўйиб, мўйловини силаганча ўйга чўмди...

- Йўқ. Бу қандайдир бемаънилик. Ахир Поттер фамилияси у қадар ғайриоддий фамилия эмас. Фамилияси Поттер, ўғлининг исми Гарри бўлган одамлар эса бир талай бўлиши мумкин-ку, - хаёлдан ўтказди мистер Дурслъ, жиянининг исми чиндан ҳам Гарри эканлигига шубҳа қилиб, - Эҳтимол унинг исми Гарви ёки Гарольддир. Миссис Дурслни безовта қилишга ҳеч қандай сабаб йўқ. Бояқиш, синглиси тўғрисида гап очилиши билан таъби хира бўлади. Уни бирор нарсада айблаб ҳам бўлмайди. Агар менинг шундай синглим бўлганида-чи... Бирок... ридо кийиб олганлар...

Тушлиқдан сўнг ўтган вақт давомида мистер Дурслнинг хаёли жамлаб, пармалар ҳақида ўйлаши анча қийин кечди. Идорани кечки соат бешга яқин тарк этар экан, ҳалигача ўзини идора қила олмаганидан бир ўткинчи кишини туртиб, қулатиб юборишига сал қолди.

- Кечирасиз, - тўнғиллаб қўйди у, турткидан тебраниб ерга юз тубан йиқилиб тушишдан ўзини аранг тўхтатиб қолган муштдай кишига қараб.

Бу киши ҳам бинафша ранг ридо кийиб олганини мистер Дурслъ бирдан фахмлаб олмади. Ҳозиргина лой билан битта бўлиб кетишига бир баҳя етмаган, бўйи ўсмай қолган киши эса мутлақо эсанкирамади. Аксинча, чехраси табассумдан очилиб, шундай ғайриоддий хирилдоқ овоз билан гапирдики, бир неча ўткинчи одам таажжуб-ла ўгирилиб қўйишди.

- Узр сўраманг сэр, узр билдирманг, кадрдоним. Хаётимнинг энг бахтли, энг чароғон кунини ҳеч нарса қоронғилаштира олмайди. Қувонинг, чунки Ўзингиз-Биласиз-Ким ниҳоят ғойиб бўлди! Бугун ҳатто сизга ўхшаган мағллар учун ҳам катта, эшитяпсиз-ми, ниҳоятда катта байрам бўлиши даркор.

Мўйсафид мистер Дурслнинг белидан маҳкам қучиб олдида, чопганча нари кетди. Серрайиб қолган мистер Дурслнинг оёғи асфальтга ёпишиб қолди. Ҳозиргина уни мутлақо нотаниш киши қучиб олиб, устига устак мағл деб атади. Бу аҳмоқона сўзнинг қандай маъно аңлатиши ҳақида эса ўйлашни ҳам хоҳламайди. Эсини бироз йиғиб олгач, машинаси томон ошиқиб, тез уйга жўнади. Бўлиб ўтган ҳодисани ўзига ўзи муқаддам эп кўрмаган, ҳаддан ортиқ қизишиб кетган тасаввур, деб тушунтиришга уриниб кўрди. Зеро у йўқ нарсани тасаввур этишни ҳеч қачон оқламаган.

Уйга яқинлашган Дурслнинг нигоҳи ҳовли боғининг тош тўсиғи устидаги, кайфиятини мутлақо кўтармаган юнги йўл-йўл мушукка тушди. Кўзи атрофидаги белгиларини кўриб, бу айни эрталаб учраган мушук эканлигига шубҳа қилмади.

- Пишт! - қичқирди мистер Дурслъ, - Бу нима, мушукларнинг одатий хулқими? - ўзига ўзи савол берди у, мушук жойидан кўзгалмай, жиддий қараб қўйганини кўриб.

Имкон қадар ўзини қўлга олиб, бўлиб ўтган ишларга хотинини аралаштирмаслик

ахдидан қайтмаган мистер Дурслъ уйга кирди.

Миссис Дурслъ эса кунни осойишта ўтказди. Кечки дастурхон устида кўшни аёлнинг терс кизи ҳақида эрига батафсил сўзлаб берди. Бундан ташқари, Дудли янги «Хохламайман» деган сўз гапиришни ўрганиб олганини эълон қилди. Мистер Дурслъ ўзини имкон қадар одатдагидек тутишга уринмоқда. Дудли ўрнига ётқизилгач, кечки янгиликларни эшитиш учун меҳмонхонага кириб кетди.

- Энди бугунги янгиликларга яқун ясайдиган хабар. Юртимиз орнитологларининг берган маълумотларига қараганда, бугун ҳамма жойда бойқушларнинг таажжубли ҳаракати кузатилди. Улар овга, одатда, тунда чиқиб, кун ёруғида кўринмайди. Бирок бугун кундузи, ушбу қушлар учиб юрган минглаб ҳолатлар қайд этилди. Улар эрта тонгдан ҳар томон учиб юришди. Экспертлар бундай фавқулодда ҳолатнинг мантикий сабабини ханузгача тушунтира олмаптилар, - мухбир истехзоли кулиб қўйди, - Бу, қандайдир жумбокли ходиса аломати. Энди, ҳурматли телетомошабинлар об-ҳаво янгиликлари билан Жим Мак Гаффин. Хўш, Жим, бойқушлар ёғини бўладими?

- Бу ҳақда, Тед, - жавоб қайтарди метеоролог, - Мен бирор бир янгилик айта олмаман-у, бироқ бугун бойқушларгина ўзини ғалати тутмаганлигини аниқ биламан. Кент, Йоркшир ва Дандилик телемухлислар, кеча мен ваъда қилган жала ўрнига метеорит ёмғири ёғаётганлиги ҳақида куни билан кўнғироқ қилиб, мени хабардор қилиб турдилар! Халқимиз аллақачон Порохли Фитна байрамини нишонлашга киришиб кетганга ўхшайди. Жаноблар ҳали эрта. Бу байрам келаси ҳафта нишонланади! Ҳа, мавриди келганда айтиб қўяй, бугун тунда ёмғир ёғиши аниқ.

Мистер Дурслъ креслода ўтирган жойида қотиб қолди. Бутун Британияда метеорит ёмғири? Куппа-кундуз куни учиб юрган бойқушлар? Ҳамма жойда ридо кийиб юрган одамлар? Бунинг устига анави Поттерлар ҳақидаги миш-миш гаплар... Меҳмонхонага иккита чашка чой кўтарган миссис Дурслъ кириб келди. Йўқ, айтмаса бўлмайди, қарор қилди у ва томоғини кириб олгач:

- М-м-м... Петунья, азизам... синглинг ҳақида бирор-бир хабар эшитмадинг-ми? Қутгандай бўлди. Саволни эшитган миссис Дурслъ серрайиб, ғазаби қайнади. Умуман айтганда, иккаласи, шу кунга қадар сингил ҳақида гап очмай, унинг йўқлигини англатадиган кўриниш бериб яшаб келишмоқда.

- Йўқ, - кескин жавоб қайтарди хотини, - Ҳа, нима қилди?

- Ҳар хил бемаъни янгиликлар тўғрисида гапиришди, - мужмал гапирди мистер Дурслъ, - Аллақандай бойқушлар... метеорит ёмғирими-ей... Шаҳарда эса ғалати одамлар юришибди...

- Хўш? - гапни шартта кесди миссис Дурслъ.

- Мен... айтмоқчиман-ки... ҳаёлимга... эҳтимол... эҳтимол, буларнинг бари... синглинг атрофидаги анави ғалати одамлар билан боғлиқми... ўзинг тушунасан-ку. Петунья маҳкам қисиб олган лаблари орасидан чашкадаги чойни аранг ўтказди. Кўчада, Поттерлар ҳақида эшитиб қолганлигини гапиришга эса мистер Дурслнинг юраги дов бермади. Қанчалик уринмасин, оғиз очишга журъат эта олмади. Бунинг ўрнига, бепарво оҳанг-ла гапиришга уриниб:

- Уларнинг ўғли-чи, ёши Дудли билан тенг шекилли, а?

- Эҳтимол, - гижиниб жавоб қайтарди хотини.

- Исми нима уни? Говард-ми?

- Гарри. Авомга хос, жирканч исм, агар менинг фикрим кимгадир қизиқ бўлса.

Боланинг исмини эшитган мистер Дурслнинг юраги қорин бўшлиғи томон юмалаб тушди.

- Ҳа, ҳа... албатта, - деди у, - Фикрингга юз фоиз қўшиламан...

Шундан сўнг у, бошқа бирор бир сўз айтмади. Хотини ванна қабул қилар экан, мистер Дурслъ оёқ учида дераза ёнига бориб, ташқарига, боғ томон қаради. Мушук ҳалигача тўсиқ устида, гўё ниманидир кутаётган каби Одамовилар хиёбонига диққат билан термилиб ўтирибди.

Йўқ, нима қилганда ҳам тасаввурига зўр бериб юборганга чоғи. Буларнинг бари Поттерларга нима дахли бор? Борди-ю дахли бўлса-чи... Агар... улар билан қариндош эканлиги маълум бўлиб қолса-чи... Йўқ, бунга бардош бериш ниҳоятда қийин.

Эр-хотин ўринларига ётиши ҳамона миссис Дурслъ уйқуга кетиб, тарашадай қотиб қолди. Мистер Дурслъ эса кўзини катта очиб зимистонга қараганча, ўйлаб ўйига етмаяпти. Уйқуга кетар экан, атрофда юз бераётган ходисаларга Поттерларнинг алоқаси бўлган тақдирда ҳам, уни ва Петуньяни бу ишларга аралаштиришлари мутлақо шарт эмаслиги Дурслни тинчлантирган сўнгги фикр бўлди. Поттерлар Дурслларнинг ўзлари ва уларга ўхшаган одамларга бўлган муносабатларини жуда яхши билади. Атрофда бўлаётган ходисаларга Петунья ёки Дурслнинг ўзи, агар бирор нарса бўлаётган бўлса, албатта, дахлдор бўлишларини тасаввур қила олмайди. Мистер Дурслъ чуқур эснаб, ёнбошлаб олди.

- Буларнинг бизга дахли йўқ...

Қандай янглишганини билса эди у.

Мистер Дурслъ нотинч уйқуга кетган маҳалда тош девор устидаги ҳайкалдай қотган мушук Одамовилар хиёбонининг муюлишига узок тикилиб ўтирганча, ҳатто уйқусираган ҳам эмас. Кўшни кўчадаги машинанинг эшиги гумбурлаб ёпилганида ҳам, устидан бир жуфт давангирдай бойкуш учиб ўтганида ҳам кимир этмади.

Мушук илк бор кимирлаганида эса тун деярли яримлаб қолди.

Мушук кузатиб турган кўча муюлишида худди ер остидан чиқиб келгандай, дафъатан бир киши пайдо бўлди. Уни кўрган мушук думини ликиллатиб, кўзини қисиб олди.

Мовий кўзлари узун бурни устидаги ярим ой шаклига эга шиша кўзойнак ортидан ёрқин нурдай ярқираётган, илмоксимон қайрилма бурни гўё кам деганда икки жойидан сингандай кўринаётган, оёғига пошнаси баланд, тўқали бошмоқ кийиб олган, қумуш тусли соч-соқоли белбоққа қисиб олгудай даражада узун, новча бўйли, озғин, эгнидаги узун жубба устидан кийган тўқ кизил ридоси ергача тушган ушбу кишига ўхшаш бирор-бир кимса Одамовилар хиёбонига ҳали қирмаган бўлса керак.. Унинг исми Альбус Дамблдор.

Одамовилар хиёбонида истиқомат қиладиган жойлик одамлар уни олқишлар билан қарши олишларига ишониб қийин, бироқ Альбус Дамблдорнинг ўзи бу ҳақда ўйлаб кўрмаган чамаси. Гарангсиб, ридосининг тахларида нимадир қидирар экан, айни пайтда уни кимдир кузатиб турганини ҳис этди. Кўчанинг нариги бошида қараб турган мушук томон ўгирилган Дамблдорнинг сабабини англаш қийин-у, кулгиси қистади.

- Фаҳмлашим керак эди, - деди у истехзоли қулиб.

Ниҳоят у, ички чўнтақларидан бирининг ичидан боядан бери қидирган қумуш зажигалкага ўхшаш нарсани топди. Уни чақди-да, бир оздан сўнг шик этиб ўчирди. Яқин орадаги кўча фонуси дарз кетгандай ўчиб қолди. У зажигалкасини яна бир бор чақди. Кейинги фонус ҳам, бир оз милтиллаб, ўчди. Мўйсафид кўча бошида анави мушукнинг бир жуфт митти чирокка ўхшаш кўзи қолгунга қадар чирок ўчиргичини ўн икки бор шикқилатди. Ана энди ўткир кўзли миссис Дурслъ деразадан кўчага қараганда ҳам, ҳеч нарсани кўра олмайди. Дамблдор чирок ўчиргичини ридосининг чўнтагига қайтариб солди-да, кўча бўйлаб 4- уй томон йўл олди. Уй ёнига етиб келгач, тош тўсиқ устига, мушук ёнига ўтириб, бирон маротаба

бўлсин киё бокмай, гап бошлади.

- Сизни бу ерда учратганимдан таажжубдаман, профессор Макгонагалл. Дамблдор йўл-йўл мушукка илжайиб кўймоқчи бўлиб бошини бурган эди ҳам-ки, дарғазаб аёлга жилмайишга тўғри келди. Эгнига зумрад ранг ридо кийган, худди мушукнинг кўзи атрофидаги белги шаклига ўхшаш квадрат кўзойнак тақиб олган, қора сочларини бир тутам қилиб йиғиб олган аёл нимадандир безовта бўлаётганлиги кўриниб турибди.

- Мени қандай танидингиз?

- Азизам, бир жойда бундай котиб турган мушукка хали бирор маротаба бўлсин, дуч келганим йўқ.

- Куни бўйи совуқ тош устида ўтиргандан кейин котмай бўладими, - вайсади профессор Макгонагалл.

- Куни бўйи? Байрам қилмадингиз-ми? Йўл-йўлакай базм уюштирилган ўнлаб жойларни кўрдим.

Профессор Минерва Макгонагалл жаҳл-ла кулиб кўйди.

- Ҳа, албатта, ҳамма байрам қиляпти. Эҳтиёткорона иш тутиш ўрнига, аксинча... Ҳатто маглар ҳам нималардир бўлаётганлигини сезиб қолишди. Бу ҳақда уларнинг янгиликларида ҳам таъкидлаб ўтилди, - гап бошлади у, норози оҳангда, Дурсллар хонадони меҳмонхонасининг қоронғи деразаси томон бош силкиб, - Эшитдим. Бойқушлар галаси, метеорит ёмғир... Ахир маглар батамом овсар эмас-ку, хар қалай. Улар сезмай қолишмайди. Кентда метеорит ёмғири! Онт ичиб айтаман-ки, бу иш эси йўқ Дедал Дигглнинг хунари бўлган. Кўнглига келган бемаънигарчиликни қилаверадиган тентак!

- Дарғазаб бўлманг, - мулойимлик билан тана қилди Дамблдор, - Сўнгги ўн бир йил ичида биз камдан-кам қувонганмиз.

- Биламан, - зарда қилди профессор Макгонагалл, - Бироқ бу ақлдан озиш мумкинлигини англамайди-ку. Ҳамма огохлигини осонликча йўқотди-кўйди!

Куппа-кундуз куни, лоақал магларга ўхшаб кийиниб олмасдан, сайр қилиб юришганини қаранг-а! Ахир қанча миш-миш гаплар таркаб кетади!

Профессор Макгонагалл эътироз кутиб, Дамблдорга еб юборгудай бўлиб қаради. Ундан эса бирор сўз эшитмагач, давом этди:

- Бундан ақллироқ нарса ўйлаб топиш қийин. Айни Ўзингиз-Биласиз-Ким ниҳоят ғойиб бўлган куни, маглар, биздай одамлар борлиги ҳақида билиб олишса. Умид қиламан-ки, у чиндан ҳам ғойиб бўлди, нима деб ўйлайсиз, Дамблдор?

- Шунга ўхшайди, - жавоб қайтарди Дамблдор, - Миннатдор бўлсак арзийди. Лимонли обакидандон берай-ми?

- Нима?

- Лимонли обакидандон. Бу магларнинг мевали конфетларидан бири. Жуда хуш кўраман.

- Йўқ, раҳмат, ош бўлсин, - деди профессор Макгонагалл, ҳозир лимонли обакидандон сўриб ўтиришнинг мавриди эмаслигини таъкидлаган мағрур оҳангда, - Ҳозир айтиб ўтганимдай, Ўзингиз-Биласиз-Ким ғойиб бўлганлигига қарамай...

- Азизам Минерва, ишончим комилки, ақл-идрок билан мулоҳаза юритадиган сиздай бону уни ўз исми билан аташни ўзига эп кўради. Бундай бўлмағур «Ўзингиз-Биласиз-Ким»га ўхшаш гаплар сафсатадан бошқа нарса эмас... Ўн бир йилдан буён уни ўз исми: Вольдеморт, деб аташга одамларни мажбур қилиш билан овораман. Обакидандоннинг ёпишиб қолган жилдини ажратиш билан овора Дамблдор Вольдеморт исмини эшитган профессор Макгонагаллнинг сесканиб кетганини пайқамади.

- Биз уни «Ўзингиз-Биласиз-Ким» деб атаганимиз сари ҳамма нарса баттар

чигаллашиб бораверади. Вольдеморт исмини талаффуз этишга тўсқинлик қиладиган бирор-бир сабаб кўрмайман.

- Тушунаман, - деди Дамблдорнинг жасурлигидан бир вақтнинг ўзида ҳам ваҳимага қилган, ҳам қойил қолган профессор Макгонагалл, - Бироқ Сиз бошқалардан фарқ қиласиз, Ўзингиз-Била... Хўп яхши, Вольдеморт фақат Сиздангина кўрқиши ҳаммага маълум.

- Сиз менга хушомад қиялпсиз, - деди Дамблдор вазминлик билан, - Вольдемортнинг менда ҳеч қачон бўлмайдиган имкониятлари бор.

- Чунки сиз... м-м-м... бундай имкониятларни қўллашга ҳаддан ортиқ олижаноблик қиласиз.

- Яхши ҳам-ки атроф қоронғи. Помфри хоним менинг бошмоқчаларимни жуда ёқтиришини айтган кундан бери ҳали қизармаган эдим.

Профессор Минерва Макгонагалл Дамблдор томон ўткир нигоҳ ташлади.

- Бойқушлар ҳамма жойда тарқаган миш-миш гаплар олдида ҳеч гап эмас.

Атрофдагилар нималар деб юришганидан хабарингиз борми? Нима учун у ғойиб бўлганлиги, уни пировардида нима тўхтатиб қолганлиги ҳақида қандай фикр билдиришмоқда?

Профессор Макгонагалл ниҳоят уни ҳаяжонга солаётган, куни билан тош тўсик устида ўтириб чиқишга мажбур қилган мавзунини очганлиги аён сезилар, мушук қиёфасида ҳам, аёл сифатида ҳам, у ҳали Дамблдорга бу қадар синчковлик билан разм солиб қарамаган эди. «Атрофдагилар» нималар деб юришганидан катъи назар, токи Дамблдор тасдиғини эшитмас экан, бу миш-миш гапларнинг бирортасига ишонишни ҳаёлига ҳам келтирмаганлиги яққол кўриниб турибди. Дамблдор эса навбатдаги обакиданон жилдини очиш билан машғул.

- Одамларнинг айтишларига қараганда, - қатъият-ла давом этди профессор Макгонагалл, - Ўтган кеча, Вольдеморт, Годрик жарлигида, Поттерларни ўлдириш мақсадида пайдо бўлган эмиш. Миш-миш гапларга кўра, Лили ва Жеймс Поттер... улар... улар ҳалок бўлган эмиш.

Дамблдор маъқуллаб, бош ирғиди. Профессор Макгонагалл оҳ уриб юборди.

- Лили, Жеймс... ишонгим... мен бунга ишонгим келмаган эди... Оҳ, Альбус...

Дамблдор қўлини узатиб, аёлнинг елкасига аста уриб-уриб қўйди.

- Тушунаман... тушунаман... - деди бўғиқ овоз билан.

Профессор Макгонагалл титраган овоз билан гапини давом этди:

- Бу ҳали ҳаммаси эмас. Айтишларига қараганида, у, Поттерларнинг ўғли Гаррини ҳам ўлдиришга уринган эмиш. Бироқ қўлидан келмабди. Қаранг-а, кичкинагина болакайни ўлдира олмабди. Қандай қилиб ва нима сабабдан эканлигини ҳеч ким билмайди-ю, лекин миш-миш гапларга кўра Вольдеморт Гаррини ўлдира олмаган, бироқ унинг сеҳри қандайдир йўсинда йўқ бўлиб, барҳам топган ва шу сабабдан ҳам у ғойиб бўлган.

Дамблдор ғамгин бош ирғиди.

- Шу гап... ростми? - қалтироқ оҳангда сўради профессор Макгонагалл, - Шунча қилмишларни қилган... шунча одамларнинг ёстиғини қуритган... кичкинагина болакайни ўлдира олмабдими? Унинг сеҳр-жодуси айна шу йўсинда барҳам топиши... бўлиши мумкин эмас. Қандай қилиб, Муқаддас фалак ҳақи, Гарри омон қолган?

- Тахмин қилишдан бошқа чора йўқ, - жавоб қайтарди Дамблдор, - Буни биз ҳеч қачон била олмаймиз.

Профессор Макгонагалл тўқима рўмолчасини олиб, кўзойнак ортидан кўз ёшини артиб олди. Дамблдор қаттиқ хўрсиниб, чўнтагидан чиқарган тилла соатига қараб қўйди. Ўн иккита милли, бирорта ҳам рақам кўринмайдиган ғалати соат. Рақамлар

ўрнига айлана бўйлаб ўн иккита сайёра тасвири айланади. Шундай бўлса-да, Дамблдор ўз соатини яхши тушунади шекилли, уни чўнтагига қайтариб солиб қўйди.

- Хагрид кечикяпти, - деди у, - Мени бу ерга келишимни ўша айтган бўлса керак Сизга?

- Ҳа, - жавоб қайтарди профессор Макгонагалл, - Ишончим комилки, нима учун айти шу ерга келишингиз сабабини айтмайсиз.

- Мен Гаррини, унинг ягона қариндошлари бўлмиш амакиси ва холасига топширгани келдим.

- Ҳар қалай... Ҳар қалай мана бу уйда яшаётган одамлар бўлмаса керак? - кичкирганча сакраб туриб, 4- уй томон ишора қилди профессор Макгонагалл, - Дамблдор... ҳакингиз йўқ. Мен куни билан уларни кузатиб ўтирдим. Бундай оилага ўхшаган бошқа оилани топиш қийин. Конфет талаб қилиб, онасини кўчани бошидан охиригача тепиб келган ўғли-чи! Гарри Поттер шулар билан яшайди-ми?! - Гаррига ҳар қаердан кўра шу ер яхши, - гапни чўрт кесди Дамблдор, - Бир оз улғайгач, амакиси билан холаси ҳамма нарсани тушунтириб беришади унга. Мен уларнинг номига хат тайёрлаб қўйдим.

- Хат? - тўсиқ устига қайтиб ўтирганча, паст овозда сўради профессор Макгонагалл, - Нималар деяпсиз Дамблдор, бўлиб ўтган нарсаларни хат оркали тушунтириб бўлади деб ўйлайсиз-ми? Бу одамлар хат мазмунини ҳаётда тушунишмайди! Гарри машҳур бўлиб, афсонага айланади, келажақда бугунги кунни Гарри Поттер номи билан аташса, асло ҳайрон бўлмайман. У ҳақда китоблар ёзишади. Ҳар қандай бола борки, Гаррининг исмини яхши биладиган бўлади!

- Мутлақо ҳақсиз, - деди Дамблдор, кўзойнак тепасидан жиддий нигоҳ ташлаб, - Шу гапнинг ўзи ҳар қандай кишининг бошини айлантириб қўйиш учун етарли бўлади. Ҳали юриш ва гапиришни билмай туриб, ном чиқариш! Ўзинг ҳеч нарсани эслай олмайсан-у донгдор бўлсанг! Ундан кўра ўхшаш шов-шувлардан нарида улғайгани, ҳамма нарсани ўз ақли билан идрок этадиган ёшга етгач, ҳақиқатни келгусида ўзи мустақил англаб етгани ва айти шу боис ҳам Дурсллар оиласида улғайгани Гарри учун маъқул эканлигини ўзингиз тушунмаяпсиз-ми? Профессор Макгонагалл эътироз билдирмоқчи бўлди-ю, фикридан қайтди.

- Ҳа, албатта, Дамблдор, айттайлик Сиз ҳақсиз, - деди у, бир оз сукут сақлагач, - Аммо айтингчи, бола қандай қилиб келиб қолади бу ерга? Аёл бола қиёфасини кўриш ниятида Дамблдорнинг ридосига шубҳа билан кўз югуртириб чиқди.

- Уни Хагрид олиб келади.

- Бундай муҳим топширикни Хагридга ишониб, оқилона иш тутдим, деб ўйлайсиз-ми?

- Керак бўлса, Хагридга мен ўз ҳаётимни ишониб топшираман, - деди Дамблдор.

- Уни тошбағир демоқчи эмасман, - истар-истамас тушунтира кетди профессор Макгонагалл, - Аммо жуда эҳтиётсиз эканлигига кўзингизни юма олмайсиз-ку, ҳар қалай. У доимо... Бу қандай шовкин бўлди?

Дафъатан паст гумбураб эшитилаётган товуш кўча сукунатини бузди. Дамблдор билан профессор Макгонагалл фара нуруни кўриш илинжида атрофга назар солишар экан, товуш борган сари баланд эшитилди. Тез орада у ҳақиқий гуриллаган товушга айланди. Шундагина уларнинг ақли юқорига қарашга етди. Бу орада осмон-у фалақдан ерга улкан мотоцикл келиб қўнди.

Мотоцикл чиндан ҳам ниҳоятда улкан бўлишига қарамай, уни эгарлаб келган, бўйи оддий одам бўйидан икки баробар баланд, эни беш чандон энлироқ бўлиб, одам учун йўл қўйса бўладиган ўлчамлардан анчагина йирик, устига-устак, тўзғиган тим

кора қуюк соч тилимлари ва пахмайган соқоли юзини тўла-тўқис яшириб қўйганлиги боис ёввойига ўхшаб кўринаётган бахайбат одам олдида ўйинчоқдай кўринмоқда. Унинг қўл кафтлари сал нарида турган чиқинди ташлаш бакининг копқоғидай келиб, чарм этик кийиб олган оёқларининг катталиги вояга етишига оз қолган дельфин болаларини эслатмоқда. Мушаклари чиқиб кетган ўта катта бақувват қўлларида аделга ўралган алланима ушлаб олган.

- Хагрид, - енгил тортди Дамблдор, - Ниҳоят. Мотоциклни қаердан олдинг?

- Вактинча олиб турибман, профессор Дамблдор, сэр, - жавоб қайтарди гигант, - Ёш Сириус Блэк бериб турди, сэр.

- Муаммо бўлмади-ми?

- Йўқ, сэр. Уй деярли батамом вайрон бўлган, бироқ маглар у ёқ бу ёқ зир югуришни бошлаганларига қадар йигитчани олиб чиқишга улгурдим. Ишлар жойида! Бристоль графлиги устида ухлаб қолди.

Дамблдор билан профессор Макгонагалл ичида базўр кўриниб турган чакалоқ донг қотиб ухлаётган тугунча устига энгашишди. Боланинг кўмирдай қоп-қора сочи остидан яшин зигзагига ўхшаш ғайриоддий тиртиқ кўриниб турибди.

- Мана шу ерига... - пичирлади профессор Макгонагалл.

- Ҳа, - жавоб қайтарди Дамблдор, - Бу чандиқ умрининг охиригача сақланиб қолади.

- Бирор чора кўриб бўлмади-ми, профессор?

- Кўриб бўлган тақдирда ҳам, қўлламаган бўлар эдим. Баъзи чандиқлар фойдали бўлиши мумкин. Мисол учун, чап тизамда Лондоннинг ер ости йўллари чизмасига ўхшаш чандиқ бор. Хўш, Хагрид, уни менга бер, ишни охирига етказишимиз даркор.

Дамблдор Гаррини қўлига олиб, Дурсллар уйи томон ўтирилди.

- Мумкинми... У билан хайрлашиб олишга рухсат беринг, сэр? - ижозат сўради Хагрид.

У йирик, пахмоқ бошини энгаштириб, тикандек ботадиган ва афтидан виски хиди уриб кетган лаби билан чакалоқнинг пешонасидан ўпиб қўйди-да, кутилмаганда яраланган итга ўхшаб, инграб юборди.

- Жим! - дўнғиллаб берди профессор Макгонагалл, - Магларни уйғотиб юборасан!

- К-к-кечирасиз, - хўнграб юборди Хагрид, киссасидан ўта кир бўлиб кетган катта дастрўмолини чиқариб, башарасини яширар экан, - Бар-бар-бардош бера олмайман! Лили билан Жеймс халок бўлишди... Кичкинтой Гаррини эса магларга ташлаб кетяпмиз...

- Бу жуда ғам-андухга тўла ҳолат, албатта. Аммо ўзингни қўлга ол, йўқса бизни сезиб қолишади, - шивирлади профессор Макгонагалл, Хагридни юпатганича, қўлига уриб-уриб.

Бу вақтда Дамблдор боғнинг паст бўйли тош тўсиғи устидан ҳатлаб ўтиб, уйнинг кириш эшиги томон йўл олди. Гаррини остона устига аста ётқизиб, ридосининг чўнтагидан хат чиқарди-да, уни адел орасига жойлаб қўйиб, шерикларининг ёнига қайтди.

Улар бутун бир дақиқа сукут сақлаб, тугунчага қараб қолишди. Овоз чиқармай йиғлаётган Хагриднинг елкалари титрар, профессор Макгонагалл юрак ютиб, кўзларини пирпиратар, Дамблдорнинг кўзидаги, одатда, ёрқин ёғилиб турадиган нур эса гўё сўниб қолгандай эди.

- Нима ҳам қилар эдик, бажарилиши керак бўлган ишни бажардик, - ниҳоят овоз чиқарди Дамблдор, - Бу ерда ортиқ қолишга ҳожат йўқ. Яхшиси юринглар, биз ҳам байрам тантаналарига бориб қўшилалик.

- Ҳа, - Хагриднинг овози йиғига тўла чиқди, - Мен анави аравани Сириусга

кайтаришим керак. Хайр профессор Макгонагалл, профессор Дамблдор, сэр. Хагрид, кўз ёшларининг жилғаларини чарм енги билан артганча, мотоциклни эгарлади ва бир тепиб двигателни ишга туширди. Мотоцикл гуриллаганча осмонга кўтарилиб, зимистон қаърига кириб кетди.

- Умид қиламан-ки, тез орада кўришамиз, профессор Макгонагалл, - таъзим қилди Дамблдор.

Профессор Макгонагалл эса бунга жавобан қўлидаги дастрўмолига бурун қокиб кўйди.

Дамблдор ўгирилиб, кўча бўйлаб нари кетди. Муюлишга етиб боргач, тўхтади. Чўнтагидан кумуш ўчиргичини олиб, бир маротабагина шиқиллатиб кўйган эди ҳам-ки, ичидан ўн иккита шарсимон ёғду чиқиб, бир онда кўча фонусларининг колбалари ичига кириб кетди. Одамовилар хиёбони тўқ сарик нурга тўлгач, юнги йўл-йўл мушук кўчанинг нариги бошидаги муюлиш ортига кириб кетгани, 4- уй остонасида эса кичкинагина тугунча тургани кўринди.

- Омад сенга, Гарри, - пўнғиллади Дамблдор ва пошнасига туриб гир айланди. Ридо ҳавода бир шувиллади-да, ғойиб бўлди.

Енгил эсган шабада осмоннинг сиёх ранг гумбази остидаги саранжом-саришта Одамовилар хиёбонида ўсаётган батартиб буталарни кўзгатиб юборди. Хар қандай жойда бўлса, бўлиши мумкин-у, аммо бу ерда ғаройиб ва жумбокли воқеаларни ҳеч ким кутмайди. Гарри Поттер адел ичида бир ағанаб олди-ю, уйғонмади. У жажжигина кафти билан ёнида ётган хатни маҳкам сиқиб олганча, донг қотиб ухлар, ўзини бошқача бола эканлигини, ниҳоятда машхур бўлиб кетганлигини, бир неча соатдан сўнг, қўлида сут идиши билан пиллапояга чиққан миссис Дурслнинг кичкиригидан уйғониб кетишини, келаси бир неча ҳафта давомида уни холаваччаси Дудли тинимсиз туртиши, чимчилашини билмас эди. Айни дамда бутун мамлакат худудидаги яширин байрам дастурхонлари атрофидаги одамлар унинг шарафига паст овоз билан:

- Омон қолган бола – Гарри Поттер учун, - деб қадах кўтаришаётганини ҳам билмас эди.

II БОБ.

ҒОЙИБ БЎЛГАН ОЙНА ДЕВОР

Эр-хотин Дурсллар эрталаб уйғониб, хонадонларининг остонасида жиян топиб олишган кундан сал кам ўн йил ўтган бўлса ҳам-ки, Одамовилар хиёбони мутлақо ўзгаргани йўқ. Тонгда чиққан куёш ўша батартиб боғни ҳам, Дурсллар уйига кираверишдаги деворга қоқилган бронза рангли «4» рақами ёзилган тахтачани ҳам ёритиб, нурлари бир вақтлар мистер Дурслъ бойкушлар ҳақидаги хабарни эшитган меҳмонхонага қадар кириб боради.

Меҳмонхонадаги камин тоқчасига батартиб терилган фотосуратларгина орадан анча вақт ўтиб кетганлигидан далолат беради. Ўн йил олдин бу тоқчада ранг-баранг бош кийим кийдириб қўйилган пушти коптоқларга ўхшаш кичкинтойнинг расмлари турар эди. Энди эса суратларда гўдак эмас, балки илк бор велосипедга ўтираётган, дадаси билан компьютер ўйнаб ўтирган, онаси кучиб ўпаётган оқ-сарик сочли семиз ўспирин Дудли Дурслъ акс эттирилган. Аммо ушбу оилада яна бир нафар бола яшашидан далолат берадиган бирор-бир аломат кўринмайди.

Шундай бўлса-да, хикоямиз қахрамони Гарри Поттер айни шу уйда, Дурсллар оиласида истиқомат қилади. Ҳозир у ухлаяпти, бироқ ороми бузилишига атиги бир неча дақиқа қолди холос. Петунья хола уйғониб бўлган, унинг ёқимсиз овози янги кун кириб келганлигини англатадиган биринчи аломатдир.

- Тур ўрнингдан! Тезроқ! Бўл тез! - чийиллади холаси, эшикни гурсиллатиб, - Тур!

Гарри ётган ўрнида бир сапчиб тушди. Холаси ошхонага ўтиб, товани газ плитасига тақиллатганча уриб жойлаганини эшитди. Бола белига ағанаб, хозиргина кўрган тушини эшлашга уринди. Гўё у мотоциклда, осмон-у фалақда учиб юрган экан. Яхши туш эди-я. Назарида бу тушни бир вақтлар кўрган-у, бугун такрор кўргандай бўлди.

- Ҳой, турдинг-ми? - пўписа оҳангида кичкирди яна эшик олдига келиб олган холаси.

- Деярли турдим, - жавоб қайтарди Гарри.

- Қимирла, чўчка боласининг нимтасини товага жойлаб қўйдим, караб тур, куйдириб қўйма яна, ўғилчам Дудлининг туғилган кунида-я. Бугун ҳамма нарса рисоладагидан ҳам аъло бўлиши шарт.

Гарри англаб бўлмас алланарса деди.

- Нима дединг? - кескин сўради эшик ортидаги Петунья хола.

- Ҳеч нарса деганим йўқ.

Дудлининг туғилган куни. Ёдидан чиқариб қўйибди-ку! Гарри уйқусираганча, ўрнидан туриб, пайпоғини қидира кетди. Пайпокни каравоти остидан топиб, устидаги ўргимчакни хайдаб юборди-да, оёғига кийиб олди. Пиллапоя остидаги буфет ичига жиҳозланган ётоқхонада ухлайдиган Гарри ўргимчаклардан кўркмайди. Уларга аллақачон кўникиб бўлган. Бу ерда ўргимчакларнинг каттагина оиласи яшайди.

Бола кийиниб олгач, дахлиз орқали ошхона томон йўл олди. Хонадаги стол устига кути ва тугунчалар уйиб ташланган. Афтидан, Дудли ўзи талаб қилиб олган янги компьютерга эга бўлибди. Иккинчи телевизор билан пойга велосипеди ҳақида гапирмаса ҳам бўлаверади. Ўта семиз Дудлига пойга велосипеди нимага кераклигини Гарри ақлига сиғдира олмайди. Бунинг устига у, агар кимнидир таъзирини бериш учун муштлашишини ҳисобга олмаганда, спортни ўларча ёмон кўради. Дудли ёқтирадиган ягона нарса, унга бокс грушаси саналадиган Гарридир. Бирок груша сифатида фойдаланиши учун даставвал у Гаррини кувиб тутиши керак бўлади. Ташки кўринишига кўра Гаррини тез югуради, деб айтиш кийин бўлса-да, унга етиб олиш Дудли ва унинг тўдасига осон кечмайди.

Боиси нима эканлиги номаълум-у, эҳтимол буфет ичида яшагани учун бўлса керак, Гарри доимо озгин, жуссаси ёшига нисбатан кичик бўлиб ўсди. Дудлининг эски кийимларини кийиб катта бўлаётгани учун у боридан баттар кичик ва озгин кўринади. Негаки, Дудлининг танаси барча кўрсаткичлар бўйича Гарриникига нисбатан тўрт баробар катта. Гаррининг юзи озгин, тиззалари бўртиб чиққан, сочлари коп-қора, фирузакўзи эса яркирок бўлиб, ўртасига калин изоляция тасмаси ўралган юмалоқ кўзойнак тақиб юради. Дудли ҳар доим Гаррининг бурнига қарата зарб беришга урингани учун ҳам кўзойнакнинг гардиши тез-тез синиб туради. Гарри ўзининг ташки қиёфасида ёқтирадиган ягона нарса – ғайриоддий шаклдаги яшин зигзагига ўхшаш чандиқдир. Эсини танибдики, пешонасидаги ушбу тиртиқ ҳеч битиб кетмайди. Петунья холасига берган биринчи саволи ҳам айни шу чандиқ ҳақида бўлган.

- Бу, ота-онангни ҳалок қилган авариядан қолган чандиқ, тушундинг-ми? Бас, ортиқча савол берма.

«Ортиқча савол берма» қоидаси – бир маромда кечаётган Дурслар ҳаётининг энг асосий қоидаси саналади.

Гарри товадаги ёш чўчка нимтасини айлантриб турган фурсатда ошхонага Вернон амаки кириб келди.

- Сочингни тараб ол! - эрталабки салом ўрнида ўқирди у.

Вернон амаки ҳафтада кам деганда бир маротаба газета устидан Гаррига қараганча,

боланинг сочини олиш вақти бўлганлиги ҳақида бақиради. Гаррининг сочи синфдошларига нисбатан тез-тез олиб турилади. Аммо сочи ниҳоятда тез ўсгани учун ҳам бу иш фойда бермайди.

Гарри товага тухум чакиб турганида ошхонага она-бола кириб келди. Дудли қуйиб қўйгандай Вернон амакига ўхшайди. Зеро, унинг ҳам йирик башараси қизғиш бўлиб, бўйни кўринмайди, кичик мовий кўзи серсув, оч-сарик қалин сочлари катта семиз бошида текис ётади. Петунья хола уни фариштагинам деб чақирса, Гарри «парик кийган йирик» деб чақиради.

Гарри ковурилган тухум солинган ликопларни стол устига қўйиб чиқишга уринди. Стол усти совғаларга тўлиб тошгани учун ҳам бу ишни бажариш осон бўлмади. Айни вақтда совға санаётган Дудлининг авзои бузилганлиги туркидан маълум бўлиб қолди.

- Ўттиз олтита, - ота-онасига тик қараганича, айблов оҳангида эълон қилди у, - Ўтган йилдагига нисбатан иккитага кам.

- Ёқимтойгинам, Маржори амманг юборган совғани санамадинг. Ана у, совғамиз солинган катта кути остида.

- Хўп яхши, ўттиз еттита дейлик, - Дудлининг юзи ғазабдан қизара бошлади.

Яқинлашиб келаётган жазава хуружининг аломатларини сезган Гарри, дастурхон ер билан битта бўлмасидан олдин кўпроқ еб улгуришга ҳаракат қилганча тухумни бўридай ямлаб, юта бошлади.

Шубҳа йўқ-ки, Петунья хола ҳам яқинлашаётган хавфли вазиятни сезиб, бидирлай кетди:

- Сайрга чиқсак, биз сенга яна иккита совға олиб берамиз, хўпми кулчагинам?

Қалай таклифим ёқди-ми? Яна иккита совға! Яхшими?

Дудли ўйланиб қолди. Узоқ ўй сурди ва ниҳоят қойиш оҳангида:

- Шунда менинг совғаларим сони ўттиз... ўттиз...

- Ўттиз тўққизта бўлади, қандгинам, - санашга ёрдам бериб юборди Петунья хола.

- Ҳа, - деди ниҳоят курсига ўтирган Дудли, яқин орадаги тугунчани чангаллаб, - Ундай бўлса, майли.

Вернон амаки хиринглаб юборди.

- Митти енотимиз ўз кадрилини билади. Худди ўзим-а. Яша ота-ўғил, - деди у,

Дудлининг сочларини қўли билан хурпайтириб қўйиб.

Телефон жиринглади. Петунья хола қўнғироққа жавоб берар экан, Гарри билан

Вернон амаки Дудлининг пойга велосипеди, видеомагнитофон, видеокамера,

масофадан бошқариладиган планер қадокларини очаётганини, кутидан янги

компьютер ўйинларининг ўн олтита дискини чиқараётганини кузатиб ўтиришди.

Тилла соат қутиси эндигина очилаётган фурсатда холага юзи ташвишли киефа касб этган Петунья хола дарғазаб кириб келди.

- Ёмон хабар, Вернон. Миссис Фигг оёғини синдириб олибди. Энди у анави билан ўтира олмас экан, - деди у, Гарри томон бош ирғиб.

Даҳшатга тушган Дудлининг оғзи очилиб қолди. Аммо Гаррининг юраги қувончдан

бир сапчиди. Ҳар йили Дудлининг ота-онаси ўғлининг туғилган кунини байрам

қилишар, ўртоқларидан биттасини олиб шаҳар боғига боришар, гамбургер билан

сийлашиб, кинога олиб киришар эди. Гарри эса ҳар йилнинг шу куни, Дурслардан

икки кўча нарида яшайдиган, қариб ақлини еган миссис Фигг билан қолади.

Кампирнинг уйига карамнинг қўланса хиди ўтириб қолган бўлиб, устига устак

узундан-узоқ ҳаётининг ҳар хил даврларида яшаб, битта ҳам қолмай кирилиб

кетган кўп сонли мушукларининг фотосуратлари билан тўлган фотоальбомни

томоша қилишга мажбур қилади.

- Хўш, энди нима қиламиз? - деди Петунья хола, гўё миссис Фиггнинг оёғини Гарри

бориб синдириб келгандай болага нафрат-ла юзланиб.

Гарри миссис Фиггнинг жони оғриётганлигини тушунади, албатта. Бирок Оппоқойим, Пуфик, Панжа амаки, Туфти каби мушукларининг расмларини яна бир йил кўрмаслигини ўйлаб қувонди.

- Маржорига кўнғироқ қилайлик, - таклиф киритди Вернон амаки.

- Бемаъни гапни кўйсанг-чи, Вернон. Опанг бу етимни кўргани кўзи йўклигини жуда яхши биласан.

Холаси билан амакиси Гарри ҳақида худди шу тарзда, аниқроқ айтилса, худди жирканч бир нарса ҳақида гапиришгандай, гўё у ёнларида йўқ ёки гап мавзусини идрок этишга ақли етмайдиган ландавурдай билиб, кадр-қимматини менсимай гапиришлари одатий ҳол.

- Анави дугонанг-чи, исми нима эди, Ивонна-ми?

- Таътил ўтказгани Ўрта денгизга, Майорка оролига кетган, - шартта чакиб олди Петунья хола.

- Мени уйда қолдириб кетишларинг мумкин, - умид-ла гапга аралашди Гарри.

У телевизорда ўзи ёқтирган кўрсатувни томоша қилиши, ҳатто компьютер ўйнаши ҳам мумкинлигини ўйлади. Бундай таклифни эшитган Петунья холанинг башараси эса худди лимон чайнаб олган одам туркидай буришиб кетди.

- Кейин-чи, кейин нима бўлади? Мен сайрдан қайтиб келсам-у, уйим портлаб кетган бўлса, а? - ўшқириб берди у.

- Ҳеч нарсани портлатмайман, - ваъда берди Гарри.

Аммо унинг гапини ҳеч ким писанд қилмади.

- Ўйлашимча уни ҳайвонот боғигача олиб борамиз-да, - аста гапини давом эттирди Петунья хола, - Машинада қолдирамиз...

- Машина, эътиборингиз учун, ҳали янги. Мен уни машинада ёлғиз қолдирмайман... Муғомбир ва муттаҳам башарасини сал қийшайтирса бас, онаси ҳар нарсага тайёр бўлишини жуда яхши биладиган Дудли овози борича ўкира бошлади.

Йиғламаганига кўп йил бўлганлиги, аниқроқ айтганда, бу хонадонда йиғлашига йўл қўйилмаслиги боис фарёди ёлғондакамлиги яққол билиниб турибди. Петунья хола арзандасининг бўйин бўлиши керак бўлган жойидан қучиб олди.

- Йиғлама, Динки-дуди-дум, онанг сени хафа қилдириб қўймайди! - юпата бошлади у.

- Уни... биз... биз... биз билан бирга юришини... хохламайман! - бақира кетди Дудли сохта ўқириш учун кучанишлар орасида, - У доимо... доимо ишқал қилиб юради! Дудли онасининг қўллари орасидан Гаррига қараб, ичиқоралик билан иршайиб қўйди. Айни шу фурсатда эшик кўнғироғи жиринглади.

- Э Худойим, улар келишди! - хитоб қилди Петунья хола, хижолат чекиб.

Остонада Дудлининг яқин дўсти Пьерс Полукис ва унинг онаси кўринди. Пьерс турки каламушга ўхшаш, бичими бесўнақай чўп-устухон бола. Дудли қайси болани уриб, адабини беришни истаб қолса, ўша бечоранинг қўлини айни шу Пьерс қайириб, ушлаб туради.

Дудли шу заҳоти унини ўчирди.

Ярим соат ўтгач, Гарри машинанинг орқа ўриндиғида, Дудли ва Пьерс билан бирга ўтириб, ҳаётида биринчи бор ҳайвонот боғи томон, ўз бахтига ҳалигача ишонмай йўл олди. Қанча уринишмасин, холаси билан амакиси Гарридан қутулиш йўлини топа олишмади. Йўлга чиқишдан олдин Вернон амаки Гаррини четга тортиб, қизғиш башарасини Гаррининг юзига яқин келтирганча вишиллади:

- Огоҳлантириб қўяй болақай, огоҳлантириб қўяй, бирор-бир найранг кўрсатадиган бўлсанг, анави ҳунарларингдан бирортасини сезиб қолгудай бўлсам, Рождествога қадар буфетдан чикмай ўтирасан, тушундинг-ми?

- Мен ҳеч қандай хунар кўрсатмоқчи эмасман, - ишонтирди Гарри, - Чин сўзим... Бироқ Вернон амаки унинг ваъдасига ишонмади. Бу уйда унга ҳеч ким, ҳеч қачон ишонмаган.

Гап шундаки, Гарри доим қандайдир таажжуб ҳолатларга тушиб қолади. Бунга унинг дахли йўқ эканлигини тушунтиришдан эса фойда йўқ эди.

Чунончи, кунлардан бир куни, Петунья хола, ҳозиргина сартарошхонада соч олдирган Гарри гўё умуман сартарошхона кўрмаган бола сингари уйга қайтганидан ғазоби қайнаб, ошхона қайчиси билан Гаррининг сочини, пешонасидаги жирканч тиртиғини тўсиб турган бир тутамидан ташқари, сал кам илдизигача қийиб чиқди. Гаррининг ахволини кўрган Дудли кулиб кучанганидан иштониға сийиб қўйишиға бир баҳя қолди. Гарри эса эртасига мактабга қай аҳволда боришини ўйлаб, туни билан ухламай чиқди. Мактабда уни шундоқ ҳам эғнидаги беўхшов кийими ва улама кўзойнаги учун мазах қилишади. Бироқ эрталаб, Гаррининг сочлари Петунья холанинг сартарошлик тажрибасига қадар қандоқ бўлган бўлса, шундоқ эканлиги аён бўлди. Сочи бу қадар тез ўсиб кетишининг сабабини тушунтира олмаслигини исбот қилишга харчанд уринмасин, Гаррини буфетга қамаб қўйишиб, бир ҳафта чиқаришмади.

Яна бир сафар, Петунья хола, Дудлининг тўк сарик тусли ёмғир кўзиқоринларининг расми солинган, эскириб кетган жирканч жигар ранг свитери билан Гаррини «ясантириб» қўйишга аҳд қилди. У свитер ёқасини Гаррининг бошидан ўтказишга қанчалик уринса, свитер шунчалик кичрайиб, ҳатто ўйинчоққа ҳам сиғмайдиган бўлиб қолди. Ҳеч нарсанинг фаҳмиға етмаган Петунья хола:

- Свитер кўп ювилгандан кичрайиб кетибди, - деган хулоса чиқаргани учун ҳам Гарри жазосиз қолди.

Мактаб ошхонасининг томиға қандай чиқиб олганини тушунтира олмаган Гарри янада мушқул аҳволға тушди. Ҳамма бало шундаки, Дудли ўзига ўхшаган безорилар тўдаси билан бирға, деярли ҳар куни Гаррини қувиш билан кун ўтказади. Бу сафар эса улардан қочиб, мўри устиға чиқиб олгани Гаррининг ўзи учун ҳам кутилмаган жумбоқ бўлди. Шу куни Дурслар оиласи синф раҳбаридан Гаррининг мактаб томиға билдираётган носоғлом қизиқишларидан норози оҳангда битилиб, эътирозға тўлиб тошган ёзма хабар олди. Буфетға қамаб қўйилган бола Вернон амакисига айбсиз эканлиги, фақат Дудли ва унинг ўртоқларидан қочиб, мактаб ошхонасининг олдидаги чиқинди ташлаш баки устиға сакраб чиқмоқчи бўлганини тушунтиришға уринди, сакраган фурсатда кучли эсган шамол уни томға қадар кўтариб юборганини тахмин қилди.

Бугун эса у бирор-бир ўхшаш ходиса рўй беришини кутмайди. Бир кун мактабға бормаи, буфетға қамалмай, қарам хидидан сасиб кетган миссис Фиггнинг меҳмонхонасида ўтирмаи ҳузур-ҳаловатда бўлиш учун ҳам, ёнида Дудли билан Пьерс борлигиға бардош берса арзийди.

Фурсат келган захоти ҳаётдан нолишни ҳуш кўрадиган Вернон амаки машинани бошқариб кетар экан, ҳозир ҳам Петунья холаға арз қилиб кетяпти.

Дангаса бўйсунувчилар, Гарри, маҳаллий кенгаш, Гарри, банк муассасаси, Гарри – буларнинг ҳаммаси Вернон амаки шикоятларининг энг долзарб мавзулари саналади.

- ... савдойидай юришади-я бу шайтон урган безорилар, - норози оҳангда ириллади у, ёнидан бир байкер ўқдай учиб ўтганини кўриб.

- Мен эса бугун тушимда ҳавода учиб юрган мотоциклини кўрдим, - бирдан эслаб қолди Гарри.

Боланинг гапини эшитган Вернон амаки рўпарадан келаётган машинаға урилиб кетишиға бир баҳя қолди. У бир парча жун ёпишиб қолган баҳайбат лавлагига ўхшаш юзи билан кескин ортға бурилди-да:

- Lituz.com

Elektron kitoblar

**To'liq qismini Shu tugmani
bosish orqali sotib oling!**